

شرایط مدارس تهران مطلوب نیست

برخی از مدارس تهران به لحاظ ایمنی بنا و استحکام سازه در وضعیت مطلوبی قرار ندارند هرچند گفته می شود در این مدت آموزش و پرورش تلاش کرده سطح ایمنی مدارس را ارتقا دهد. به همین بهانه با علی شهری مدیرکل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس استان تهران درباره وضعیت ایمنی مدارس گفت‌وگو کردیم که در زیر می‌خوانید.

■ **چندی پیش شهردار تهران اعلام کرد که حدود ۹۰۰ مدرسه تهران در خط قرمز ایمنی قرار دارند، آیا این آمار را تأیید می‌کنید؟ اگر نه، لطفاً بگویید تعداد مدارس تهران در حال حاضر چقدر است و چند درصد از این مدارس دارای ایمنی و استانداردهای لازم هستند؟**

وضعیت فضاهای آموزشی استان تهران الان مطلوب نیست، اما دارای وضعیت قرمز و امکان بروز مشکلاتی در شرایط عادی هم نیستند. تعدادی از کلاس‌های درس شهر تهران و شهرستان‌های استان تهران نیازمند «مقاوم‌سازی» یا «تخریب و بازسازی» هستند که این موضوع در دستور کار اداره کل نوسازی مدارس استان تهران قرار گرفته است. براین اساس از ابتدای طرح مقاوم‌سازی و تخریب و بازسازی در شهر تهران، ۱۰ هزار و ۶۱۷ کلاس درس شهر تهران نیازمند تخریب و بازسازی بود که با تلاش اداره کل نوسازی مدارس استان تهران، ۳ هزار و ۵۴۸ کلاس درس تخریب و بازسازی شد، همچنین ۱۱ هزار و ۷۰۷ کلاس درس شهر تهران

نیازمند مقاوم‌سازی بود که ۲ هزار و ۸۷۸ کلاس درس مقاوم‌سازی شدند. این آمار نشان می‌دهد که کار مقاوم‌سازی و تخریب و بازسازی مدارس شهر تهران در حال انجام است و براساس اعتباراتی که در اختیار نوسازی مدارس قرار می‌گیرد، مدارس بر اساس اولویت در طرح مذکور بازسازی می‌شوند، اما در شرایط عادی هیچ کدام از مدارس شهر تهران و حتی شهرستان‌های استان تهران دچار مشکل نخواهند شد و بر اساس طرح تخریب و بازسازی و مقاوم‌سازی، کار بازسازی مدارس نیز هم اکنون در حال انجام است. اینکه وضعیت‌هایی را اعلام کنیم که حاصل آن جز نگرانی برای اولیا نیست، شاید برای مردم سخت می‌کنیم و نتیجه خوبی نخواهد داشت. دوباره تأکید می‌کنم که مدارس استان تهران شرایط مطلوبی ندارند اما در شرایط کنونی و عادی هیچ مشکلی برای این مدارس رخ نخواهد داد.

■ **در تهران هم اکنون چه تعداد فضای آموزشی ساخته شده است؟**

در حوزه دولتی استان تهران، ۵ هزار و ۶۰۰ فضای آموزشی با ۵۷۷ هزار کلاس درس و یک میلیون و ۸۰۰ هزار دانش‌آموز وجود دارد و در حوزه غیردولتی هم ۲ هزار و ۸۰۰ فضای آموزشی با ۱۹ هزار کلاس درس و ۲۰۰ هزار دانش‌آموز فعالیت می‌کنند.

■ **سن غالب مدارس تهران چقدر است؟**

مدارس تهران بوزنه در قسمت مرکزی و جنوب پایتخت از نظر قدمت، به نسبت سایر مناطق سن بالاتری دارند. حدود ۲۳۵ مدرسه شهر تهران سن بالاتر از ۶۰ سال دارند که بیشترین آنها در مناطق ۱۱، ۱۲ و ۶ تهران است. درباره مبحث حفظ و نگهداری مدارس هم، از سال گذشته تاکنون حدود ۵۰۰ مدرسه استان تهران مورد رصد و بازرسی در ۱۸ مورد ایمنی قرار گرفتند و بر اساس اولویت نیز ایرادات جزئی آنها برطرف یا در حال برطرف شدن است. این موضوع تداوم دارد تا بتوانیم در موضوع ایمنی مدارس قدیمی نیز به یک شرایط پایدار برسیم.

■ **مدارس تهران از نظر کیفیت و ایمنی چگونه ارزیابی می‌شوند؟ آیا ساختمان یک مدرسه، استاندارد ساختمان‌های عادی را پاس می‌کند یا باید ویژگی‌های دیگری هم داشته باشد؟**

ساخت فضاهای آموزشی در مجموعه استان تهران و از سوی اداره کل نوسازی مدارس استان تهران مطابق بالاترین استانداردهای فنی و مهندسی انجام می‌شود، براین اساس مدارس جدید الاحداث دارای بهترین ایمنی در بین تمام ساختمان‌های سطح شهر تهران هستند. مدراسی که در سال‌های اخیر توسط اداره کل نوسازی مدارس ساخته شده است، در شرایط وقوع بحران به محل مدیریت بحران و اسکان مردم تبدیل می‌شود. شهرداری تهران هم هزار مدرسه سطح شهر تهران را به عنوان نقاط امن برای مردم در شرایط بحران معرفی کرده است که نشان از امانیت بالای فضاهای آموزشی است و مردم می‌توانند در شرایط اضطرار نیز به مدارس اطمینان کامل داشته باشند.

■ **سند مخاطرات در رابطه با مدارس تهران اجرائی شویانه؟**

بله، از سال گذشته موضوع پیش‌بینی چک لیست‌هایی برای بررسی وضعیت ایمنی مدارس در قالب ۱۸ مورد ایمنی تهیه و آغاز شد و تاکنون حدود ۵۵۰ مدرسه را بر اساس استانداردهای مورد نظر احداث فضاهای آموزشی مورد رصد و پایش قرار داده‌ایم. از این تعداد، ۵۰ مدرسه که بر اساس اولویت‌ها نیازمند توجه بیشتر بود، عملیات تعمیرات آنها آغاز شد. براین اساس هم‌زمان موضوع سند مخاطرات در حوزه وظایف اداره کل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس استان تهران در حال انجام است و امیدواریم سایر نهادهای نیز به وظایف خود در این بخش عمل کنند.

■ **اگر بخواهیم وضعیت مدارس را از نظر کیفیت و ایمنی بررسی کنیم، بیشترین آسیب‌ها که متوجه مدارس است، چیست؟**

با توجه به مستنداتی که در طرح پایش و بررسی وضعیت مدارس در طرح کنونی به دست آمده است، تأسیسات زیرساختی، عدم امکان عبور ماشین آتش‌نشانی و برخی مشکلات در سازه فضای آموزشی از جمله موضوعات مورد تأکید در این بررسی‌ها بوده است.

■ **وضعیت مدارس از نظر مقابله با زلزله چگونه است؟**

با تلاش دولت و خیرین مدرسه‌ساز، هرسال حدود هزار کلاس درس جدید، نوساز، با ایمنی بسیار بالا و مطابق استانداردهای روز به مجموعه فضاهای آموزشی استان تهران اضافه می‌شود که این موضوع در نوع خود بسیار ارزشمند است و باید توجه کافی به آن داشت. در وهله دوم، در شرایط عادی که اکنون در آن حضور داریم، نه تنها برای مدارس نوساز با استانداردهای بالا، بلکه برای مدارس فرسوده نیز هیچ مشکلی اتفاق نخواهد افتاد و در این نگرانی وجود ندارد.

موضوع سوم اما، در شرایط غیرعادی و بروز رخدادهای طبیعی مانند زلزله و سیل، نه تنها فضاهای آموزشی فرسوده، بلکه اماکن و ساختمان‌های مختلف نیز در تمام دنیا دچار مشکلاتی می‌شوند؛ اما تمام تلاش مجموعه نوسازی مدارس برای ساخت فضاهای آموزشی استاندارد و همچنین توجه ویژه به مدارس فرسوده است.

■ **ایا ساخت مدارس در ایران از استانداردهای خاصی پیروی می‌کند و آیا در کشورهای دیگر مقررات ایمنی ویژه‌ای برای مدارس در نظر می‌گیرند؟**

کار مقاوم‌سازی و تخریب و بازسازی مدارس در ایران به آذعان نهادهای بین‌المللی کاری بی‌نظیر نه تنها در منطقه بلکه در جهان بوده است. ساخت فضاهای آموزشی با بالاترین استانداردهای فنی و مهندسی انجام می‌شود و بدون شک بالاترین مقررات ایمنی مربوط به ساخت مدارس است. در تمام دنیا نیز توجه به ساختمان‌های آموزشی مورد تأکید است و اما ایران در سال‌های اخیر نشان داده که در این بخش پیشتاز است و در تلاش هستیم با فعالیت بسیار زیاد بتوانیم شرایط تحصیل را برای کودکان و نوجوانان کشورمان که حق طبیعی آموزش را ریاگان در فضای آموزشی مناسب دارند فراهم کنیم.

گزارش «ایران» از وضعیت ایمنی و کیفیت ساختمان‌ها و اماکن عمومی در تهران

جنبش ایمن سازی در پایتخت

در این گزارش سعی شده تا زوایای مختلف به موضوع کیفیت و ایمنی ساختمان‌ها پرداخته شود. برخی تصور می‌کنند مبحث ایمنی فقط به ساختمان‌های قدیمی و فرسوده مرتبط است، در حالی که ساختمان‌های جدید هم در معرض این سؤال قرار دارند که تا چه اندازه با کیفیت و ایمن ساخته شده‌اند؟ جواب شما به عنوان یک شهروند به این سؤال چیست؟ آیا فکر می‌کنید مقصر اصلی ساختمان‌های نایبم، سازنده‌ها هستند یا این شهرداری است که

◀ گزارش‌ها و گفت‌وگو: حمیده امینی فرد

مسئولیت شهر با شهرداری است نه نظام مهندسی!

نظام مهندسی یا شهرداری نیست، اجرای «درباره ساختمان‌هایی که جدید ساخته شده و به اصطلاح نوساز تلقی می‌شوند، اخیراً سازمان استاندارد در جلسهای با وزارت راه و شهرسازی پیگیری شده تا ساختمان به‌عنوان یک کالای تولیدی مثل سایر اقلام در نظر گرفته شده و حائز استانداردهای لازم باشد، الان برخی اجزای ساختمان، استانداردهای لازم را دارند اما این شامل همه اجزائی نمی‌شود».
فرنیا، با اشاره به مبحث ۲۲ مقررات ملی ساختمان که به تعیین حداقل الزاماتی برای نگهداری ساختمان در طول عمر مفید آن می‌پردازد، می‌گوید: این مسأله یکی از مباحث بسیار مهمی است که متأسفانه در کشور ما اجرا نمی‌شود و علت آن هم صرفاً کم کاری

از این طریق گرفته می‌شود. طبق مقررات ملی ای وظیفه‌ای است که بر عهده وزارت راه گذاشته شده و قانونی است که باید تاریخی و بافت قدیمی نگهداری می‌شوند و کسی حق ندارد حتی در نما دخل و شورا، شهرداری و نظام مهندسی جلسات متعددی را در این حوزه برگزار کرده‌اند، اما مسأله مهم حق الزحمه این کار است که مشخص نیست چه کسی باید پرداخت کند. البته منطقی است که بهره بردار یا مالک این هزینه را پرداخت کند. اما اینکه ایراداتی که در بازدیدهای دوره‌ای احصا می‌شود بر عهده چه کسی است و در چه دوره‌ای مثلاً پیش از ساخت یا هنگام ساخت به وجود آمده هم مسأله پیچیده‌ای است و نیاز دارد تا جزء به جزء، مشخص شود.
فرنیا البته به ایراد تراکم فروشی و شهرفروشی هم اشاره کرده و معتقد است که میل به دریافت یک طبقه اضافی یا سودی که از ساخت یک ساختمان جدید به‌دست می‌آید معمولاً سازنده‌ها را ترغیب می‌کند تا ساختمانی که حتی عمرش به ۱۰ سال نرسیده را هم تخریب کنند. اگرچه عمر ساختمان در کشور

و ۱۰ و حتی ساختمان‌های جدید احداثی که استانداردهای ایمنی را رعایت نکرده‌اند، در این چارچوب قرار می‌گیرند، اما تکلیف بر این است تا ساختمان‌های نا ایمن از جمله ساختمان‌های عمومی و بلند مرتبه در اولویت باشند. البته سازمان آتش‌نشانی ساختمان‌های نایبم در پایتخت را شناسایی کرده است، اما اعداد و ارقامی که اعلام می‌شود کاملاً متفاوت است و نمی‌توان به آنها استناد کرد. برخی از آمار ۲ هزار ساختمان نایبم نام می‌برند و برخی آمارها هم از عدد ۲۲ هزار ساختمان حکایت دارد. اما سالاری می‌گوید: «میزان ساختمان‌های نایبم باهم تفاوت زیادی دارد و نمی‌توان رقم دقیقی را اعلام کرد. خوشبختانه هم‌اکنون جنبش ایمن‌سازی شروع شده است. شخصاً از ساختمان ۲۰۰ آلودمیوم بازدید کردم، شهرداری در تلاش است تا آنها را اقناع کند. آنها نیز کارشان را شروع کرده‌اند. جالب اینکه علی‌رغم اینکه ذینفعان و مالکان هزینه‌های قابل توجهی

و در این زمینه پرداخت کرده‌اند، اما احساس برد می‌کنند. مثلاً مالک ساختمان آلودمیوم برای ایمن‌سازی و بازسازی ۵۰۰ میلیون تومان هزینه کرده است.»
میزان به گفته او این مسأله به افزایش نرخ واحدهای تجاری بر می‌گردد. از طرفی آنها معتقدند که هم احساس ایمنی بیشتری می‌کنند و جان و مالشان حفظ می‌شود و همین که ملک‌شان از نظر اقتصادی ارزش افزوده بالایی پیدا کرده است. اما این احساس ایمنی تنها به ساختمان‌ها و مراکز عمومی و دولتی ختم نمی‌شود. افزایش اعتبار و همین‌طور به روز کردن تجهیزات و امکانات آتش‌نشانی براساس استانداردهای بالا، از جمله اتفاقاتی است که سالاری از آن به‌عنوان روزهای طلایی سازمان آتش‌نشانی در این دوره نام می‌برد. افزایش اعتبار آتش‌نشانی اگر چه یک اقدام مثبت تلقی می‌شود، اما سؤال مهم اینجاست شورا در ساخت و سازها و پیش از بهره‌برداری تا چه اندازه به ارتقای کیفیت

شورای شهر در این دوره در زمینه بالا بردن کیفیت و ایمنی ساختمان‌های تهران چه اقداماتی انجام داده است؟ آیا می‌توان امیدوار بود که در این دوره، بازوی نظارتی شهر به کمک شهروندان آمده و اجازه نهد تا بازار ساخت و سازهای به‌ظاهر گران، اما از اساس ارزان، کیفیت مسکن را تعیین کند؟
محمد سالاری، رئیس کمیسیون معماری و شهرسازی شورای شهر تهران می‌گوید: «ما در این دوره از شورا با وجود کمبود منابع مالی شدید، اما بحث افزایش تاب‌آوری و ایمن‌سازی شهر بویژه ساختمان‌های عمومی و فرسوده و قدیمی را با جدیت پیگیری کردیم. در همین زمینه شهرداری تهران مکلف شد تا در این مناطق با محوریت سازمان آتش‌نشانی با نمایندگان کسبه این پاساژها و هیأت مدیره رویکرد اقناعی، مشارکت واقعی ذینفعان این مراکز و اماکن را برای استانداردسازی و نصب تجهیزات جلب کند.»

شناسایی ۳ هزار ساختمان پر خطر و میان خطر در تهران

که تا چند سال قبل جزو نایبم‌ترین‌ها بود، مراجعه کرده و در حال رفع ایرادات هستند، اما هنوز به دریافت تأییدیه ایمنی منجر نشده است. با وجود این تعداد مراجعه‌کنندگان بسیار کم است و زور آتش‌نشانی نیز به مجاب کردن آنها نمی‌رسد. چرا که آنها قدرت اجرایی ندارند و باید حتماً دستگاه قضا ورود کند. تعطیلی

میانگین کیفیت ساختمان و سطح ایمنی بالا رفته است

اما حالا نقشه بعد از تأیید شهرداری، به نظام مهندسی می‌رود که آنها هم بسیار سخت می‌گیرند و نمی‌توان با پرداخت رشوه و پارتی بازی هم تأییدیه نقشه را گرفت.»

محمدی با بیان اینکه از سال ۹۴-۹۳ این سخت‌گیری‌ها بیشتر شده است، می‌گوید: «پایه و اساس ساختمان از قدیم روی اسکلت بنا می‌شده و به همین علت می‌گوییم اسکلت مهم‌ترین بخش یک ساختمان است و از این نظر وضعیت بسیار متفاوت شده و می‌توان امیدوارتر بود. اما بالاخره اگر سازنده بخواهد می‌تواند باز هم مثلاً از میلگرد بدزدد، چون برخی مهندسان ناظر، نظارت نمی‌کنند، با وجود آنکه باید مرتب سر ساختمان باشند و همه‌امور را بررسی کنند. مهندس ناظر باید قبل از بتن ریزی سقف، نقشه را چک کند، اما ناظر را می‌خرند، درحالی‌که اگر ساختمانی بعد از ۱۰ سال فرو بریزد، مهندس ناظر باید پاسخگو باشد نه مالک!»

او می‌گوید که این سخت‌گیری‌ها در مناطق ۲۲ گانه شهر تهران به‌صورت یک قانون اجرا می‌شود و در جنوب و شمال شهر هم یکسان است، اما اگر مثلاً نمای یک ساختمان ولو نوساز، هنگام وزش باد شدید، بر سر عابران بیفتد که این اتفاق هم بارها افتاده، دلیل بر فنی کار کردن است نه جنس مصالح؛ البته ممکن است سازنده از مصالح درجه چندم استفاده کرده باشد، اما اگر جنس درجه یک را هم خوب کار نکرده باشد، سازنده ربط دارد. چون کیفیت کار باهم متفاوت است، اما ظاهر یکسانی دارد. من می‌توانم شبیه یک لوله متری ۲۰ هزار تومان را ۵ هزار تومان هم پیدا کنم. در مقابل اما ساختمان‌ها در مرحله اسکلت و سفت کاری، بشدت از سوی نظام مهندسی نظارت می‌شوند. فکر می‌کنم به‌خاطر حرکت گسل‌ها و احتمال وقوع زلزله، این فشارها بیشتر شده است. به این صورت که نقشه زمین‌های بالاتر از ۵۰۰ متر به نظام مهندسی می‌رود. برای تأیید نقشه، باید اسکلت فوق‌العاده سنگین و تعداد میلگردها هم بالا باشد، ما به اصطلاح می‌گوییم اسکلت سنگین یا اصطلاحاً می‌گوییم اسکلت سنگین که ارتفاع تیرها بیشتر و قوی‌تر است. اگر بخواهم نسبت به‌گام گذشته مقایسه کنم باید بگویم سازه دو برابر قوی‌تر از گذشته شده است.»

به‌گفته او، هم‌اکنون ساختمان‌هایی با بنای ۱۵۰۰ متر، دارای ۴ ناظر هستند. اما در گذشته تنها یک ناظر در سازمان نظام مهندسی نمی‌رفت و شهرداری باید نقشه را تأیید می‌کرد، یعنی برگه را مهندس ناظر تأیید می‌کرد و سازمان نظام مهندسی اصلاً نقشه را نمی‌دید. به‌گفته او، هم‌اکنون ساختمان‌هایی با بنای ۱۵۰۰ متر، دارای ۴ ناظر هستند. اما در گذشته تنها یک ناظر در سازمان نظام مهندسی نمی‌رفت و شهرداری باید نقشه را تأیید می‌کرد، یعنی برگه را مهندس ناظر تأیید می‌کرد و سازمان نظام مهندسی اصلاً نقشه را نمی‌دید.

خیلی‌ها معتقدند که سازنده‌ها در افزایش یا کاهش کیفیت ساختمان‌ها تأثیر بسیاری دارند، شهروندان اما بیش از آنکه به اسم و رسم سازنده‌ها توجه کنند، درگیر ظاهر ساختمان‌ها می‌شوند، این میل شدید موجب شده تا برخی سازنده‌ها نیز بی‌توجه به اصل کیفیت و استاندارد به سراغ ظاهرسازی‌های ارزان قیمت بروند. این گرایش البته بازار کسب و کار سازندگان واقعی را هم تحت‌الشعاع قرار داده و حتی آن‌دسته که ترجیح می‌دهند نکات ایمنی را رعایت کرده و از مصالح با کیفیت هم استفاده کنند در دسته بساز و بندها قرار دهد. برای همین اعتماد عمومی نسبت به کیفیت ساختمان‌ها نسبت به دوره‌های گذشته کاهش یافته است. این درحالی است که برخی سازندگان معتقدند این تصور که ساختمان‌هایی کیفیت و نایبم ساخته می‌شوند، درست نیست و اتفاقاً وضعیت ساخت و ساز در این چند سال اخیر به مراتب بهتر شده است. علیرضا محمدی، یکی از سازندگان مناطق شمالی تهران است. او می‌گوید: «ساختمان‌ها از نظر ایمنی و کیفیت به دو دسته تقسیم می‌شوند، یک مرحله سفت کاری است و مرحله بعد نازک کاری، در بخش نازک کاری، کیفیت دست سازنده است، البته ما از روی نقشه کار را جلو می‌بریم، اما بیشتر کار دست خود ماست. اینکه بخواهیم مطمئن شویم از نهادهای نظارتی، کسی نظارت می‌کند یا نه؟ باید بگویم همه چیز به وجدان سازنده ربط دارد. چون کیفیت کار باهم متفاوت است، اما ظاهر یکسانی دارد. من می‌توانم شبیه یک لوله متری ۲۰ هزار تومان را ۵ هزار تومان هم پیدا کنم. در مقابل اما ساختمان‌ها در مرحله اسکلت و سفت کاری، بشدت از سوی نظام مهندسی نظارت می‌شوند. فکر می‌کنم به‌خاطر حرکت گسل‌ها و احتمال وقوع زلزله، این فشارها بیشتر شده است. به این صورت که نقشه زمین‌های بالاتر از ۵۰۰ متر به نظام مهندسی می‌رود. برای تأیید نقشه، باید اسکلت فوق‌العاده سنگین و تعداد میلگردها هم بالا باشد، ما به اصطلاح می‌گوییم اسکلت سنگین یا اصطلاحاً می‌گوییم اسکلت سنگین که ارتفاع تیرها بیشتر و قوی‌تر است. اگر بخواهم نسبت به‌گام گذشته مقایسه کنم باید بگویم سازه دو برابر قوی‌تر از گذشته شده است.»

به‌گفته او، هم‌اکنون ساختمان‌هایی با بنای ۱۵۰۰ متر، دارای ۴ ناظر هستند. اما در گذشته تنها یک ناظر در سازمان نظام مهندسی نمی‌رفت و شهرداری باید نقشه را تأیید می‌کرد، یعنی برگه را مهندس ناظر تأیید می‌کرد و سازمان نظام مهندسی اصلاً نقشه را نمی‌دید. به‌گفته او، هم‌اکنون ساختمان‌هایی با بنای ۱۵۰۰ متر، دارای ۴ ناظر هستند. اما در گذشته تنها یک ناظر در سازمان نظام مهندسی نمی‌رفت و شهرداری باید نقشه را تأیید می‌کرد، یعنی برگه را مهندس ناظر تأیید می‌کرد و سازمان نظام مهندسی اصلاً نقشه را نمی‌دید.

و ایمنی ساختمان‌ها با توجه کرده است؟ سالاری می‌گوید که طی سال‌های اخیر در فرآیند صدور پروانه، این الزام به‌وجود آمده که حتماً باید استانداردهای ایمنی از اطفای حریق گرفته تا ضوابط مربوط به شهرسازی مثل مله قرار یا فضای راه‌پله‌ها رعایت شود. شناسایی ساختمان‌ها نایبم و قدیمی که هم‌اکنون در دستور کار قرار گرفته، به این علت است که در گذشته این اصول و استانداردها در حوزه ساخت همه ساختمان‌های بلندمرتبه که ساخته می‌شوند، همه این استانداردها را دارند و از این جهت مشکلی به‌وجود نخواهد آمد. علاوه بر این به ساختمان‌های قدیمی هم اخطار داده می‌شود تا در فرصت قانونی این نکات را لحاظ کنند، وگرنه نماینده این نهاد، سازمان شهرداری و شهرداری، به‌گفته او، براساس دستورالعمل‌ها و مصوبه‌های ابلاغی از سوی معاونت شهرسازی به سازمان آتش‌نشانی،

ساختمان‌های بلند مرتبه حتماً باید در فرآیند صدور پروانه، استانداردهای ایمنی مثل عرض راه‌پله‌ها، ورودی‌ها و نصب سیستم‌های اعلام و اطفای حریق را رعایت کنند که این فراتر از استانداردهای ایمنی رایج است. البته سالاری به مسأله‌ای اشاره می‌کند که از نظر بسیاری دور مانده است. او می‌گوید در ساختمان‌هایی که جدیداً پروانه می‌گیرند، مشکل فرهنگ‌سازی وجود دارد. به عبارتی ساختمان مجهز است و سازنده نیز هزینه‌های زیادی برای نصب برخی تجهیزات انجام داده، اما مثلاً هیأت مدیره تصمیم می‌گیرد تا این تجهیزات را برای راحتی ساکنین غیر فعال کند. مثل آب پاش‌های ساختمان که برخی از ترس فعال شدن آن و آسیب دیدن وسایل خانه شان، ترجیح می‌دهند غیر فعال شود، درحالی‌که وقتی حادثه‌ای رخ می‌دهد، این تجهیزات کار نمی‌کنند و این کار نیاز به فرهنگ‌سازی و آموزش شهروندان و ساکنین دارد.

که طی چنددهه بدون رعایت اصول ایمنی بویژه در بافت‌های فرسوده و معیار بار یک ساخته و بعد به‌حال خود راه شده است، نمی‌تواند وضعیت خوبی داشته باشد. او البته به طرح دیگری اشاره می‌کند که اخیراً مقدمات اجرایش فراهم شده و فعلاً در مرحله آزمون و خطاست. «پلاک ایمن» نام طرحی است که در یک رویکرد جدید، به مسأله ایمنی می‌پردازد. به‌گفته او، نگران نباشد، آتش‌نشانی به‌دنبال دادن اخطار به و توصیه‌نامه نیست. این طرح تنها بر رفتار شهروندان و آموزش تأکید دارد، به این صورت که مردم را می‌گیرند در زمان حادثه به اقدام‌هایی را شخصاً انجام دهند. به‌گفته ملکی در این طرح،

پلاک به پلاک آموزش‌ها متفاوت می‌شود و البته بیشترین رویکرد بر ایمنی در برابر آتش‌سوزی است. ملکی هم تأکید می‌کند که آتش‌نشانی از نظر تجهیزات، شرایط مناسبی دارد و اطلاعات آتش‌نشانشان نیز به روز است. اما مشکل توجه بیش از حد شهروندان به ظاهر ساختمان است و کسی در قبال پولی که می‌پردازد تا تأییدیه آتش‌نشانی دریافت می‌کند، نمی‌تواند آتش‌نشانی را شخصی‌ها نام بگذارد. به بیان اینکه ساختمان‌های اداری وضعیت بهتری از شخصی‌ها ندارند، می‌گوید: ما مشکل کمتری با شخصی‌ها داریم، اما روزمان به دولتی‌ها و عمومی‌ها نمی‌رسد، حتی برخی‌ها کاغذها را با نام‌های داخل ساختمان راه‌اندی دهند.